UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam interpretis donatus

Peregrinvs terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 8. De Memoria Inferni

urn:nbn:de:hbz:466:1-49469

Visual Library

Memoria Inferni.

Cap. VIII.

PRofeſſio Chriſtiani ad duas principales reſtringitur obligationes duobus hiſce verbis: *Abſtine & Suſtine*, ſignificatas: quia à cunctis oblectamentis animæ nociuis abſtineat, & quaſcunque tribulationes è manu Dei quotidiè peruenientes, patienti animo ſuſtineat, oportet. Ad vtrumque finem plurimùm conducit pœnarum infernalium memoria. Qui temporalem dulcedinem cum timore æternæ amaritudinis conſiderat, ab illa facilè recedit; & qui Crucem, vt medium, quo æternum Inferni effugiat incendium, contemplatur, non fugit illam, ſed lubenti animo amplexatur, vtpotè viam neceſſariam ad vltimum Gloriæ noſtræ finem attingendum. Ita dixit S. Chryſoſtomus: habitâ memoriâ Inferni *non eſt dolor in malis, nec gaudium in bonis.* q. d. Non debemus dolere in tribulationibus, neque lætari in conſolationibus; quia dolor præſens nos eripit & liberat à futuro, & temporalis lætitia ſternit nobis viam ad triſtitiam æternam. Ergò, vt quis abſtineat à bono nociuo, & malum vtile ſeu fructuoſum ſuſtineat, remedium efficaciſſimum eſt *memoria* Gehennæ. Verùm dicet aliquis: hæc medicina valdè amara eſt, ac ſummè tædioſum & moleſtum eſt loqui de Inferno; hoc idioma non ita facilè capitur: quamuis materia vtilis ſit, praxis tamen valdè difficilis eſt. Sed audiat hic, qualiſcunque ille ſit, quod reſpondet S. Chryſoſtomus: *Inferno, ait, nihil amarius, & nihil dulcius*: nihil amarius Inferno in ſeipſo ſpectato; at nihil dulcius eodem, prout eſt in noſtra memoria & lingua: *Quia hæc audiendo, anima ad ſe conuertitur, & cautior facta, effertur altius, volatque ſublimiùs, malignæ cupiditatis expulsâ tyrannide.* q. d. anima audiens pœnarum acerbitatem æternitatemque ad ſeipſam per timorem reuertitur, & facta cautior fugit peccata, ardoreque

S. Chryſoſt. to. 4. Hom. 41.

S. Chryſoſt. to. 2. in c. 12 Matth. Hom. 24. loc. cit.

flammæ infernalis deterrita in altum erigitur
ſimo volatu cœlum petit: non aliter, ac ſie
ſtiſſimæ ſyluæ incendio, de terra in altum eu
& quò altiùs & ſublimiùs volant, eò ſecur
duntur ab illo periculo. Progreditur vlteri
Chryſoſtomus, quia non tantum hanc memo
ſet vtilem facilemque, ſed etiam neceſſariam
huiusmodi recordatio Inferni extinguat ignem
S. Chryſoſt. uio illius è contrario ignem illum accendat:
10.4. *Gehenna? Gehennam extinxiſti: taceſ*
Theſſ. 2. c. 1 *Gehennam incendiſti.* Quia *Timor promiſ*
Hom. 2. *ptior eſt & efficacior:* minæ alicuius mali ap
caciores que ſunt ad cor peccatoris commo
quàm promiſſio alicuius boni æterni. Q
priuetur Deo, æternâque Gloriâ, non omn
faciunt, neque pro magno malo reputant:
quis continuò ardeat, ardentibusque ſemper
& torqueatur flammis, eſt malum quoddam,
ſeipſum loquitur, & ſubitò, vt in conſide
venit, vehementem animæ incutit timorem.
telliges immenſum illud deſiderium, quos De
de amore noſtro. Ut nos inuitet cogatque a
ſuum, non ſufficit ei, quod illum ſpeciali præ
bis commendauerit, parùm ei videtur, quod
ſionem præmii æternii adiunxerit, neque ſib
ctum exiſtimat, quod exemplo ſuæ Paſſionis
tis nos præceſſerit: vult inſuper, pro vltimo co
dere minas ignis, tormentorum, pœnarumque
rum. Undè ignis infernalis nõ eſt effectus Odii
ris; quia ſummè deſiderat amorem noſtrum,
Iſa. 54. ſummam pœnam, niſi eum amauerimus. *Quid*
debui vltra facere, & non feci? Quid potuit De
pliùs facere, quod non fecit? Utrumque m
Amoris & Timoris arripuit. Ecquis maior e
mor Amore Paſſionis & Mortis eius? Quis m
eſt eſſe timor Timore ignis ardentiſſimi, &
cruciantis: Oportet igitur, ſe reſoluat Chriſtia
neceſſariò ei competit ardere igne, aut Amo
aut Inferni: nullum datur inter hæc duo extre
dium: aut ſemper miſer, aut ſemper beat

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

iet fœliciter inter flammas Diuinæ Charitatis, aut orietur miſerè inter ardores Inferni ſempiternos. Jam eſt tempus faciendi bonam ac prudentem electionem: quamdiu viuimus, iter & tranſitus liber nobis patet ad vtramque partem. Ut igitur ritè rectèque hanc inſtituamus electionem, proderit continua ignis huius memoria. Et vt tàm ſalutaris doctrina menti noſtræ magis magisque imprimatur; agemus de acerbitate illarum pœnarum, quàm vehementes & magnæ ſint in intenſione & duratione: pœnæ infinitæ, pœnæ æternæ: pœnæ infinitæ, quæ omnes comprehendunt pœnas, nullâ exclusâ: pœnæ æternæ, quia durabunt per ſæcula ſæculorum, ſine fine, per totam æternitatem. Hæ pœnæ ad duo reducuntur capita; ad pœnam damni, & ad pœnam ſenſus, & de vtraq; Diuina patrocinante Gratia, iam diſſeremus.

Pro Pœna damni.

Cap. IX.

Multæ & innumerabiles pœnæ ſunt, quibus damnati in Inferno cruciantur & torquentur; at maxima omnium, ſanctorum Patrum opinione, eſt pœna damni, priuatio æternæ Gloriæ. *Duæ ſunt pœnæ: ignis Gehennæ, & Caſus Gloriæ*, ſeu priuatio cœleſtis Gloriæ, *& caſus* S.Chryſ.to.
Gloriæ multò amarior. Etiamſi decies mille Gehennas po- 2 ſup Mat.
nas, nihil tale eſt, quale ab illa vita beata recedere, & ex- Hom. 23.
cludi. Et ratio id clarè demonſtrat: quia pœna ignis ſubiicit nos malo finito; at pœna damni nos priuat bono infinito: & quæcunque res, etiam maxima, ſi eſt finita, nullam proportionem habet cũ infinito. Verũ vt meliùs percipiatur, quod non paſſio mali duntaxat, verùm etiã priuatio boni ſit pœna vehementer affligens & contriſtans animam, capiamus exemplum à quodam filio Regis, qui habet ius ſucceſſionis ad Regnum. Quod ſi hic eo tempore, quo in Regno ſuccedere debet, mancipare-tur carceri, vbi extremam pateretur paupertatem, cunctarumq; rerum egeſtatem, quam non exindè percipe-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN